

тинка, сега отъ 88 листове безъ край, нѣма четири тетради или 24 листа между тетради-тѣ 10-й и 11й или между листове-тѣ 80 и 81) съ правописаніе-то и съ особености-тѣ на языка си много са-отличава отъ сичкы-тѣ извѣстны киролювскы рѣкописи. По несомнѣнны бѣлѣзы, тя је преписана посредственно или непосредственно изъ глаголка рѣкопись. На 72-й лис. срѣща-са въ нея свойственна-та на глаголита дума сать (inquit), а на 81-й лис. — глаголка-та буква т, като число, въ таквози съединеніе: скатыхъ отыцъ: х. т. въ халкидонѣ, т. е. вмѣсто: х. л; буква-та т је съ кратеніе на дума-та тридесать.

§. 11. Текстъ-тѣ на глаголскы-тѣ пометници отъ св. писаніе — отъ евангеліе-то, апостола и псалтыря — намѣтѣ са-различава отъ текста на кирилловскы-тѣ пометници. Представятъ-са тукъ нѣколко примѣры: Мат. V. 43. τὸν πλησίον σοῦ, Вульг. proximum tuum, Четв. Миханов. нскрънѣго своѣго, Остром. близьнимго своѣго. — Иоанна IV. 5. πλησίον τοῦ χωρίου, Вульг. juxta praedium, Еван. Ассем. нскръ вѣси, Остр. близъ вѣси. — Матѣ. VIII, 20. αἱ ἀλώπεκες φωλεοῦς ἔχουσιν, Вульг. vulpes foveas habent, Четв. Григ. лиси звннѣи имѣтъ. Остром. лиснца ложа имѣтъ и друг. так. При сичкы-тѣ подобны разности на текста между глаголица-та и кирилица-та, най-дрбно-то сличаванье на пометници-тѣ и на једно-то и на друго-то писмо ясно доказва, че преводъ-тѣ на св. писаніе — на евангеліе-то, апостола и на псалтыря — въ сѣщность-та си је јединъ и този, какъвто въ глаголскы-тѣ рѣкописи, такъвзи и въ ки-